

Sygn. akt: O/OSD/21/19

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie z dnia 19 czerwca 2019 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w składzie:

Przewodniczący: Sędzia OSD Izabela Piskor
Sędziowie: Sędzia OSD Ewa Jędrzejewska (sprawozdawca)
Sędzia OSD Anna Malek
Protokolant: Barbara Urwentowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu [REDAKTOWANO] r. wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANO] r. (sygn. akt [REDAKTOWANO]) o tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych radcy prawnego [REDAKTOWANO] wpisanej na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie pod numerem [REDAKTOWANO]

na podstawie art. 65² ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

postanawia

1. zawiesić tymczasowo w czynnościach zawodowych radcę prawnego [REDAKTOWANO]
2. kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Szczecinie.

Izabela Piskor

Ewa Jędrzejewska

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia [REDAKTOWANO] r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wniósł o tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych radcy prawnego [REDAKTOWANO] wpisanej na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie [REDAKTOWANO]

W treści wniosku Rzecznik wskazał, że przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO] toczy się aktualnie postępowanie karne na etapie postępowania przed sądem.

W dniu [REDAKTOWANO] r. Sąd Okręgowy w Szczecinie – III Wydział Karny wydał nieprawomocny wyrok w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANO] w którym m.in.:

1/ uznał oskarżoną [REDAKTOWANO] za winną tego, że w okresie od dnia [REDAKTOWANO] r., w [REDAKTOWANO] działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, doprowadziła [REDAKTOWANO] do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków pieniężnych w kwocie łącznej [REDAKTOWANO] zł z tytułu wypłaty świadczeń z ubezpieczenia chorobowego w postaci zasiłku chorobowego, za pomocą wprowadzenia w błąd, co do rzeczywiście realizowanych czynności wynikających ze stosunku pracy w [REDAKTOWANO] na stanowisku dyrektora [REDAKTOWANO] i wysokości uzyskiwanego faktycznie dochodu w kwocie [REDAKTOWANO] zł brutto miesięcznie, a tym samym prawidłowości podlegania ubezpieczeniu społecznemu, w tym chorobowemu, wysokości podstawy wymiaru składki na to ubezpieczenie i przysługującego jej prawa do zasiłków objętych ubezpieczeniem społecznym oraz w konsekwencji wypłaty jej zasiłku chorobowego usiłowała uzyskać środki pieniężne z tytułu świadczenia rehabilitacyjnego, składając wniosek z datą [REDAKTOWANO] r. w tym przedmiocie bez wskazania kwoty środków pieniężnych lecz zamierzonego celu nie osiągnęła, z uwagi na wydaną w dniu [REDAKTOWANO] r. w stosunku do jej osoby decyzję w przedmiocie odmowy prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, działając tym samym na szkodę [REDAKTOWANO] tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 294 k.k. w zbiegu z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. w związku z art. 12 k.k. i za to przestępstwo wymierzył jej karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

2/ warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności na okres 4 lat próby;

3/ zobowiązał oskarżoną do naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz [REDAKTOWANO]

[REDAKTOWANO] kwoty [REDAKTOWANO] zł.

Dowód:

- wyrok z dnia [REDAKTOWANO] r. w sprawie [REDAKTOWANO] wraz z uzasadnieniem.

Wobec radcy prawnego toczy się jednocześnie postępowanie dyscyplinarne [REDAKTOWANO] które jednak pozostaje zawieszony wobec tego, że postępowanie karne nie zostało dotychczas prawomocnie zakończone. Podstawę zawieszenia postępowania stanowi art. 67 ust. 1 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych.

Rzecznik wskazał, że jego zdaniem w niniejszej sprawie występują szczególnie uzasadnione okoliczności, o których mowa w art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych. [REDAKTOWANO] została bowiem nieprawomocnie skazana za popełnienie przestępstwa o dużym ciężarze gatunkowym, a mianowicie przestępstwa oszustwa (art. 284 § 1 k.k.) w stosunku do mienia znacznej wartości (art. 294 k.k.), zagrożonego surową karą - karą pozbawienia wolności od roku do 10 lat oraz za usiłowanie oszustwa. Stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej czynu Sąd Okręgowy w Szczecinie zakwalifikował jako znaczny. Swoim zachowaniem godziła ona bowiem w działalność [REDAKTOWANO] - instytucji publicznoprawnej o szczególnym charakterze i zadaniach, a jej działanie pomniejszało środki finansowe zarządzane przez tę instytucję wpływając pośrednio w sposób krzywdzący na sytuację osób, które korzystają nie oszukańczo ze społecznych świadczeń ubezpieczeniowych. Nadto Sąd Okręgowy podniósł, że nie sposób na niekorzyść oskarżonej nie uwypuklić okoliczności, że jest ona radcą prawnym, a więc przedstawicielem zawodu zaufania publicznego, od którego winno się wymagać dalece wyższych standardów zachowania i bezwzględного przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Oskarżona żadnego z tych postulatów, związanych z wykonywaniem zawodu radcy prawnego, nie zrealizowała.

Dalej Rzecznik wskazał, że czyn, za który [REDAKTOWANO] została nieprawomocnie skazana stanowi przestępstwo, którego popełnienie jest równoznaczne z

bardzo poważnym uchybieniem godności zawodu radcy prawnego oraz dyskwalifikuje sprawcę, jako osobę wykonującą zawód zaufania publicznego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz.2115) radca prawny lub aplikant radcowski, przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne lub karne, może być tymczasowo zawieszony w czynnościach zawodowych przez sąd dyscyplinarny w szczególnie uzasadnionych okolicznościach sprawy. Postanowienie o tym zawieszeniu wydaje sąd dyscyplinarny z urzędu bądź na wniosek stron.

W niniejszej sprawie ze stosownym wnioskiem wystąpił Rzecznik Dyscyplinarny.

Niewątpliwie wobec radcy prawnego [REDAKTURA] toczy się postępowanie karne w sprawie o sygn. [REDAKTURA] przed Sądem Okręgowym w Szczecinie, III Wydziałem Karnym. Wyrokiem wydanym przez wskazany Sąd jako sąd I instancji uznał radcę prawnego [REDAKTURA] za winną tego, że w okresie od dnia [REDAKTURA] r. do dnia [REDAKTURA] r., w [REDAKTURA] działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, doprowadziła [REDAKTURA] w [REDAKTURA] do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków pieniężnych w kwocie łącznej [REDAKTURA] zł z tytułu wypłaty świadczeń z ubezpieczenia chorobowego w postaci zasiłku chorobowego, za pomocą wprowadzenia w błąd, co do rzeczywiście realizowanych czynności wynikających ze stosunku pracy w [REDAKTURA] na stanowisku dyrektora [REDAKTURA] i wysokości uzyskiwanego faktycznie dochodu w kwocie [REDAKTURA] zł brutto miesięcznie, a tym samym prawidłowości podlegania ubezpieczeniu społecznemu, w tym chorobowemu, wysokości podstawy wymiaru składki na to ubezpieczenie i przysługującego jej prawa do zasiłków objętych ubezpieczeniem społecznym oraz w konsekwencji wypłaty jej zasiłku chorobowego usiłowała uzyskać środki pieniężne z tytułu świadczenia rehabilitacyjnego, składając wniosek z datą [REDAKTURA] r. w tym przedmiocie bez wskazania kwoty środków pieniężnych lecz zamierzonego celu nie osiągnęła, z uwagi na wydaną w dniu [REDAKTURA] r. w stosunku do jej osoby decyzję w przedmiocie odmowy prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, działając tym samym na szkodę [REDAKTURA]

█, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 294 k.k. w zbiegu z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. w związku z art. 12 k.k. Za to przestępstwo Sąd wymierzył radcy prawnemu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres 4 lat próby oraz zobowiązał █ do naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz █ kwoty █ zł.

Jednocześnie wobec radcy prawnego █ toczy się aktualnie postępowanie dyscyplinarne przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym tutejszej Izby pod sygn. █ które do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego pozostaje zawieszona.

Wskazać należy, że oskarżony w postępowaniu karnym korzysta z domniemania niewinności do czasu prawomocnego skazania wyrokiem sądu karnego. Prawomocne skazanie nie jest jednak przesłanką zastosowania instytucji tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych. Przepis art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych wymaga rozważenia, w sytuacji toczącego się postępowania karnego wobec osoby wykonującej zawód radcy prawnego szczególne okoliczności nie przemawiają za tymczasowym zawieszeniem takiej osoby w czynnościach zawodowych. Dobro wymiaru sprawiedliwości oraz charakter zawodu radcy prawnego jako zawodu zaufania publicznego, wykonywanego przez osoby legitymujące się określonymi walorami moralnymi i etycznymi, mogą bowiem w pewnych okolicznościach wymagać zastosowania instytucji tymczasowego zawieszenia w wykonywaniu obowiązków.

Sąd Dyscyplinarny rozpoznając wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego w niniejszej sprawie wziął pod uwagę okoliczność, iż przepis art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych wymaga, aby dla zastosowania tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych, zachodziły szczególnie uzasadnione okoliczności. Ustawodawca nie wskazał, jakie to szczególnie uzasadnione okoliczności należy brać pod uwagę przy tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych, pozostawiając ocenę zasadności i potrzeby zastosowania tej instytucji sądowi dyscyplinarnemu orzekającemu w sprawie. Rozstrzygnięcie takie zatem należy poprzedzić wnikliwą analizą stanu faktycznego danej sprawy, opierając je na własnej ocenie, doświadczeniu życiowym oraz zawodowym. Należy brać pod uwagę, że rozstrzygnięcie w przedmiocie tymczasowego zawieszenia w wykonywaniu czynności

6

zawodowych przez radcę prawnego ma istotne znaczenie dla radcy prawnego, pozbawiając go możliwości czasowego podejmowania czynności zawodowych.

W niniejszej sprawie Sąd Dyscyplinarny konieczne zatem było ustalenie, czy zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności, które uzasadniają tymczasowe zawieszenie radcy prawnego w czynnościach zawodowych.

Sąd wziął pod uwagę, że wobec radcy prawnego [REDAKTURA] nie toczyło się żadne postępowanie dyscyplinarne i nie stwierdzono popełnienia przez ww. radcę prawnego czynów stanowiących przestępstwo lub przewinień dyscyplinarnych, poza czynami o które radca prawny jest oskarżony w sprawie [REDAKTURA]

Dokonując oceny stanu faktycznego i okoliczności sprawy Sąd Dyscyplinarny uznał, że na dzień orzekania w niniejszej sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające zawieszenie radcy prawnego [REDAKTURA] w czynnościach zawodowych radcy prawnego. Sąd stwierdził bowiem, że występują szczególnie uzasadnione okoliczności potwierdzające konieczność zawieszenia radcy prawnego w czynnościach zawodowych. Podstawową przesłanką uzasadniającą tymczasowe zawieszenie w wykonywaniu czynności zawodowych jest waga, rodzaj i skala zarzutów wobec radcy prawnego. Analiza zarzutów stawianych radcy prawnemu [REDAKTURA] oraz nieprawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie powala na stwierdzenie, że radcy prawnemu został zarzucony czyn z art. 286 § 1 k.k., czyli przestępstwo oszustwa. Jest to przestępstwo o wysokiej szkodliwości społecznej, tym bardziej, że skazanie nastąpiło za typ kwalifikowany, bowiem zostało popełnione w stosunku do mienia o znacznej wartości (stosownie do art. 115 § 5 k.k. mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 złotych). Jest to ponadto przestępstwo umyślne, a nadto kierunkowe, które jest popełniane w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Analiza uzasadnienia wyroku sądu I instancji pozwala na stwierdzenie, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo popełnienia przez radcę prawnego zarzucanych jej czynów, tym bardziej, że wyrokiem skazującym zakończyło się postępowanie pierwszoinstancyjne. Analiza wyroku oraz jego uzasadnienia wskazuje, że radca prawny w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia chorobowego została zatrudniona fikcyjnie w spółce na stanowisku dyrektora z wynagrodzeniem miesięcznych w kwocie [REDAKTURA] zł brutto, co nie było uzasadnione uwzględniając sytuację finansową spółki oraz biorąc pod uwagę, że w jej miejsce

następnie została zatrudniona inna osoba z 4-krotnie niższym wynagrodzeniem. Biorąc pod uwagę, że zarzuty stawiane są radcy prawnemu, który ze względu na wykonywanie zawodu zaufania publicznego powinien wykazywać się szczególnymi cechami charakteru, uznać należy, że wysokie prawdopodobieństwo popełnienia czynu uzasadnia tymczasowe zawieszenie radcy prawnego w wykonywaniu czynności zawodowych.

Stosownie do treści art. 65² ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych powyższe postanowienie jest natychmiast wykonalne, przy czym na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego za pośrednictwem tutejszego Sądu w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego postanowienia wraz z uzasadnieniem.

[Signature]

Michał Anioła

Ewa Słodziejewska

